

Aksel V. Johannesen, lögmaður, skal taka stöðu til um skøvurnar í lakkinum bert eru smáar og um samgongan kann halda fram

Lakkið er slitið og skøvur eru í

Andstöðufólk meta, at samgongan er so slitin í lakkinum, at eitt val ikki er so langt burtur

ÁRNI GREGERSEN

Tað bleiv eitt sindur rokaslit í tinginum fyrr í vikuni, tá ið Framsókn legði eitt uppskot fram, sum forleingir skipanina við fiskidøgum.

Hetta gongur beint ímóti tí, sum er samtykt í lógini um fyrising av sjófeingi og ger stöðuna hjá landsstýrismanninum við fiskivinnumálum eitt sindur veikari.

Andstöðan í Løgtinginum óraði álvarsligar ósemjur í samgonguni, tá ið uppskotið varð lagt fram. Fleiri andstöðufólk søgdu beinanvegin, at hetta var at stinga ein knív í ryggin á landsstýrismanninum.

Gitinghar tóku seg eisini upp um hetta var fyrsta tekin til, at vit fáa eitt val skjótari enn annars.

Summi tingfólk gita, at hetta ikki fer at fáa ávirkan beinanvegin, tí ongar álvarsligar atkvøðugrediðslur eru í tinginum fyrr enn í dsember.

Tá kann tað sum hendi í hesi vikuni fáa ávirkan – eisini á tær samráðingar, sum fara at vera um figgjarlógina fyri næsta ár.

Ein av andstöðutingmonnunum metir, at ósemjan tá fer at verða so ógvuslig, at lögmaður í desember fer at útskriva val at verða í januar.

Andstöðutingmaðurin heldur, at lögmaður fer at siga, at tað verður ov dýrt at semjast um eina figgjarlóg fyri komandi ár og tí heldur velir at skriva út val. Hann fer at grundgeva við, at hetta er neyðugt fyri samfelagsbúskapin.

Í slíkum førum hendir tað, ein fyribils figgjarlóg – teknisk figgjarlóg – verður samtykt og so verður eina endalig figgjarlóg samtykt eftir at ein samgonga er gjørd eftir valið.

Um hetta verður leiðin er tó ivasamt enn, tí sum skrivað er aðrastaðni, so hevur hendan samgongan víst, at hóast internar ósemjur, so hevur hon staðið saman í øllum álvarsligum atkvøðugrediðslum.

Aksel Johannesen, lögmaður og samgonguleiðari, hugsar sjálvandi umhvát er best at gera og fyri eina ferð skyld eru tað ikki tingfólk úr Javnaðarflokkinum, sum hava gjørt honum stöðuna trupla.

- Umhugsin
- Næverandi
- Ítøkiligur

MIÐFLOKKURIN SJÁLVANDI

hvørt vikuskifti í Sosialinum

Vangamynd

Eivinn Bringsberg, málari, Klaksvík. Eg velji Miðflokkin, tí hann hugsar um tey veiku í samfelagnum, barna-familjuna, einlig foreldur, gomul og sjúk!

Eisini vil miðflokkurin hava eitt væl virkandi heilsuverk!

Vinnan skal hava góðar karmar at arbeiða undir!

Ikki minst stuðli eg Miðflokkin, vegna greiðu stöðuna til tey kristnu virðini, eitt nú at ófødða barnið skal hava rætt at liva, eins og hond verður tikin um tey, sum hava hálp fyri neyðini hesum viðvíkjandi.

Og eisini at miðflokkurin stríðist fyri at familjan, sum er grundarlagið undir samfelagnum, ikki skal avskeplast, men verða tað, sum skaparin ætlaði frá byrjan.

Tú kanst líta á, at Miðflokkurin hevur eina greiða stöðu til tey kristnu virðini. Tað dámar mær væl.

Á týdningarmiklasta økinum rekur samgongan ein miðaldarpolitik

Granska vit í farnum øldum, so finnst runt allan heim toftir eftir samfeløg, sum hava verið, men ikki eru meira. Fleiri teirra vóru sera framkomin og kundu vísa á glæsulig tíðarskeið, sum vit við virðing líta aftur á í dag.

Men so kom ymiskt á leiðina, framburðurin fánaði, rot kom í og eftir stuttari tíð lógu fremstu samfeløg og ríki í skeljasorum.

Sum dømi kunnu vit nevna forna Athen, bíbilsku Sodoma og Gomorra og ikki at gloyma Rómverjaríkið.

Hví hendi slíkt og kunnu vit læra nakað av hesum? Ja so sanniliga!

Eitt, sum gongur aftur og aftur í søguni um hesi ríki og veldi er, hvussu vælferð fórdi fólkinn inn á skreivar leiðir. Tað, sum áður var mett heilagt, varð traðkað undir fótum, kristnar leiðreglur vóru stigbendar og at enda lítisverdar, undirmettar, vanvirdar og vrakaðar. Sjálvsókn og siðloysi tóku yvir, og frá tí løtu gekk bert miðvíst móti upploysn og undirgangi.

Føroyar hava farnu árin verði vælsignaðar av Skaparanum, sum sjáldan áður. Materielt ríkidømi floymir enn inn yvir okkum, men tíverri, saman við hesum eisini ein hugburður, sum undirmetir og ynskir at broyta tað grundarstöði, sum samfelag okkara hvílir á, og sum er beinleiðis orsøkin til framgongd okkara.

“Komið við, flytið tykkum, hjálp okkum at gera Føroyar tíðarhóskandi, vit liva í 2018”- rakstrarróp sum hesi nýta tey, sum í dag ráða fyri borgum, at speireka øll tey, ið elska Føroyar og sum framhaldandi ynskja eitt samfelag, ið eru tryggjað á kristna, klettfasta stöði. Og meðan tey speireka, royna tey at broyta Føroyar, á:

- hjúnabandsøkinum
- kynsliga økinum
- fosturtøkuøkinum
- samleguøkinum
- dagstovnaøkjunum
- ... og vit kundu hildið á.

Felags fyri allar hesar broytingar er, at tær, umframt at verða ein uppgerð við tryggja kristna grundarstöði, als ikki eru frameftirlítandi, men leita aftur í siðloysislærur, sum í forðum oyddu mætari lond og ríki, enn tey norðurlensku.

Tey, sum í dag skipa Føroyar politiskt, halda seg verða frameftirlítandi, men eru tvørturímóti fangaði av m.ø. miðaldar hugsjónum og áttu at vakna.

Vandin er, at tey ikki gera tað. Tí er komandi Løgtingsval eitt virðisval framum øll onnur, eitt álvarsval, har føyoyingurin má vakna og velja trygggleikan!

SITAT

“Hjúnalagsliga glíðibreytin í ferð við at ryggbróta bæði mál og kristnu mentan okkara, at gera til veruleika tað, ið Friðrikur Petersen, próstur, yrkti: „O, móðurmál, stórt er títt fall.“ (Svenning av Lofti).